

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/25/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3123211527
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denis Vékony
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3123211527.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Denisa Vékonyho a sudkýň JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Márie Vrtochovej v spore žalobcu A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C., C. XXX/XX proti žalovanému 1/ D. E. C., nar. XX.XX.XXXX a 2/ D. F. C., nar. XX.XX.XXXX, obaja trvale bytom G. H., C. XX/X-XX o určenie vlastníckeho práva, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín č.k. 13C/63/2023-214 zo dňa 23. januára 2024, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žalovaným 1/ a 2/ sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zastavil konanie a žalovaným 1/ a 2/ nepriznal nárok na náhradu trov konania. Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa podanou žalobou domáhal určenia vlastníckeho práva k pozemku v k.ú. I. - parcele č. XX/X - zastavaná plocha o výmere 41 m2 s odôvodnením, že je vlastníkom nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX pre k.ú. I. ako stavba Reštaurácia s.č. XXX postavená na pozemku parcela č. XX zastavaná plocha a nádvorie o výmere 172 m2. Uvedenú nehnuteľnosť kúpil v roku 1991 od predávajúcich J. K. a E. L. na základe zmluvy, podpísanej dňa 10.04.1991. V rámci kúpnej zmluvy bol vypracovaný znalecký posudok D. K. dňa 06.04.1991. Časť stavby Reštaurácia s.č. XXX stojí na pozemku vo vlastníctve žalovaných, na parcele č. XX/X zastavaná plocha a nádvoria o výmere 41 m2 zapísaná na LV č. XXXX pre k.ú. I.. Túto parcelu získali žalovaní bez znaleckého posudku, nekalo a podvodom v roku 1992 a predávajúci boli B. M. v 1/2 a čs- štát - Obvodný úrad Trenčín v 1/2 po jeho bezdetnej tete, ktorá ho vychovala a od roku 1950 bola vlastníkom parcely č. XX, kde vychovávala po zosnulej sestre svojho synovca spomínaného B. M., ktorý podrobne vedel o stave hraníc, ktoré sa užívali, lebo vedľajšie parcely č. XX/X a XX/X vlastnili jeho starí rodičia Krúpovi. Ku kúpnej zmluve medzi žalovanými a predávajúcimi bol vypracovaný znalecký posudok č. 074/1991 zo dňa november 1991, ktorý vypracoval D. N. O.. V uvedenom znaleckom posudku na strane 3 bod 2.2 Plot je uvedený: Plot od suseda a od Hasičskej ulice je murovaný a omietnutý. Dĺžka plotu je 15,5 m, výška nad 1,80 m. Bol postavený v roku 1920 a jeho vek je 71 rokov. Znalecký posudok D. O. vypracoval podľa informácii predávajúceho B. M., ktorý bol reštituent a jasne určil hranice pozemkov medzi parcelami č. XX, ktorú vlastnil žalobca a parcelami č. XX/X a XX/X, ktoré kupovali žalovaní. Parcela č. XX/X vznikla až dodatočne, ide o spomínanú zastavanú plochu. Žalobca k žalobe ako dôkaz predložil Prednášajúci list z 20.4.1932, keď vlastník M. parcely č. XX, P. XX/X ale tiež parcelu XX/X vo výmere 41 m2, ktorá do roku 1996 bola súčasťou parcely č. XX, parcela č. XX/X vznikla až dodatočne, požiadal notárstvo mesta Trenčín o stavebné povolenie. Taktiež priložil Plán na postavenie izby a prístavby verandy pre paniu M. - A.

v Trenčíne zo dňa apríl 1932. V stavebnom povolení je aj múr, ktorý spomína B. M. pri určení hraníc. Preto žalovaní, pri žiadosti o stavebné povolenie žalobcových nájomníkov aj investorov, nemali námietky, lebo dobre vedeli, že múr je hranica medzi našimi parcelami č. XX a P. XX/X a XX/X. Posudok D. O. jasne dokazuje, že žalovaní zavádzali a klamali a to aj na Okresnom súde Trenčín aj na Krajskom súde v Trenčíne, na ktorý sa žalobca obrátil po zistení tesne pred kolaudáciou, že jeho stavba časťou 41 m² bola zastavaná do vedľajšej parcele žalovaných vo výmere 41 m². Vo svojej žalobe zdôraznil, že žalovaní účelovo zatajili na pojednávaniach znalecký posudok D. O., aby parcelu č. XX/X získali vo svojom prospechu. Po rozsudku Krajského súdu v Trenčíne žalobcoví nájomníci odstúpili od nájomnej zmluvy, ktorú mali uzavretú so žalobcom ako vlastníkom a žalovaní ho začali tvrdo vydierať asanáciou časti budovy na parcele č. XX/X, aby podpísal nevýhodný zmier v roku 1999. V tejto veci nemohol ďalej konať, pretože v archívoch nemohol za divných okolností nájsť ďalšie doklady o vzniku ich parciel. Až keď podpísaný zmier končil 2014, sa žalobca vrátil do archívov a s veľkou náhodou a šťastím našiel všetky patričné doklady o vzniku spomínaných parciel č. XX, XX/X, XX/X Q. XX/X. Tieto doklady pochádzajú z roku 1926 a jeho parcela č. XX mala výmeru 202 m². Boli to situačné nákresy, výkazy plôch a boli tam uvedení majitelia ako predávajúci, tak aj noví vlastníci, čiže starý aj nový stav. Tieto prílohy a situačný nákres zo dňa 13.9.1926 majú preukázať, že parcela č. XX mala výmeru 202 m². Až pri zápise o kolaudácii, stavebného povolenia pána M. notár mesta Trenčín vykonal zlý zápis do majetkových podstat a znížil výmeru parcely č. XX zo 202 m² na 172 m². A taktiež urobil chybu, keď z parcely č. XX/X, v súčasnosti vo vlastníctve žalovaných znížil výmer z 302 m² na 297 m². Žalovaní svojich 5 m² získali späť a to na základe dokladov z pred roku 1938, čo žalobcovi katastrálny úrad v Trenčíne neumožnil. Z toho podľa názoru žalobcu vyplýva, že žalovaní účelovo zatajili uvedený znalecký posudok č. 074/1991 D. O., keď v roku 1996 podal žalobu na Okresný súd Trenčín pod sp.zn. 7C/492/1996. Od roku 1996 je žalobca do dnešného dňa so žalovanými v spore a to z dôvodu ich nekalosti, podvodu, aby ho mohli vydierať a obohacovať sa na jeho úkor. Žalobca tiež uviedol, že žalovaní podali na základe rozsudku Krajského súdu v Trenčíne na neho žalobu a začali ho vydierať asanáciou časti jeho budovy, ktorá bola postavená na novovzniknutej parcele č. XX/X vo výmere 41 m². Nakoľko ho dostali do finančnej tiesne, tak bol nútený, aby sa vyhol už v tej dobe exekúcii, uzavrieť zmier v roku 1999 so žalovanými na dobu 15 rokov s podmienkou, že odstráni časť jeho stavby na parcele č. XX/X. K tomu nedošlo nakoľko žalovaní mu ponúkli možnosť kúpy danej parcely za sumu 63 000 eur, čo je viac ako 1500 eur za m², čo môžeme nazvať úžerou, keď na danom mieste stojí m² pozemku cca 300 eur. Zároveň musel podpísať predbežnú kúpnopredajnú zmluvu na danú parcelu aj nájomnú zmluvu na 1 rok, lebo ho vydierali asanáciou spomínanej časti budovy. V súčasnosti pristúpili žalovaní k realizácii asanácie časti jeho stavby na parcele č. XX/X a uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica je právoplatné. V celej veci ho už vyzval súdny exekútor. Tým žalobcovia svoje nekalé konanie splnili, musel sa žalobca vrátiť k žalobe. Svoju žalobu opiera o skutočnosť, že v dobrej viere nadobudol nehnuteľnosť a nemal vedomosť o tom, že časť jeho nehnuteľnosti, reštaurácie stojí na cudzom pozemku. Keďže žalovaní v rozpore so zákonom, dobrými mravmi vlastnia nehnuteľnosť, má žaloba na určení vlastníckeho práva naliehavý právny záujem podľa § 137 Civilného sporového poriadku.

2. Súd prvej inštancie zistil, že na tamjšom súde sa pod sp. zn. 7C/492/1996 viedlo konanie o určení vlastníckeho práva k časti parcely č. XX/X o výmere 41 m² v k.ú. I. medzi tými istými stranami. Predmetné konanie bolo ukončené rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 17.10.1997, č.k. 7C/492/1996-64. V uvedenom rozsudku bolo uvedené, že v podanej žalobe navrhovateľ uviedol, že je vlastníkom parcely KN č. XX-XXXXXXXX plocha dom súp. č. XXX o výmere 172 m², ktorú nadobudol kúpou od J. K. a E. L.. Tvrdil, že nehnuteľnosti od predávajúcich riadne prevzal, ako mu ich odovzdali a tak, ako ich oni užívali od roku 1970 a ako ich oni prevzali od predchádzajúcich vlastníkov. Na pozemku stál dom súp. č. XXX a vo dvore, ktorý tvorila plocha medzi domom a múrom vysokým asi 2 m, boli umiestnené drobné hospodárske stavby, oceľová konštrukcia, skládka na uhlie a murovaný sklad. Prístup do dvora bol z Hasičskej ulice, vstup do domu bol len zo dvora. Nemal žiadne pochybnosti o hraniciach nehnuteľností, ktoré kúpil. Nikto z vlastníkov susedných nehnuteľností nemal žiadne námietky voči rozsahu užívania kúpených nehnuteľností. V roku 1993 dal nehnuteľnosti prenájmu iným podnikateľom, ktorí urobili na dome stavebné úpravy. Pri realizácii zmeny stavby bol dom súp. č. XXX upravený

do dnešnej podoby tak, že jeho ľavá stena bola umiestnená presne na vnútornú hranicu pôvodného 2 m vysokého múra. V roku 1995 ho odporca 1/ (osoba totožná so žalovaným v rade 1/ v tomto konaní) upozornil, že si nárokuje na časť pozemku vo výmere 43 m², ktorá podľa geometrického plánu tvorí časť jemu patriacej parcele KN č. XX/X. Navrhovateľ tvrdil, že má naliehavý právny záujem na určení vlastníctva k časti parcele KN č. 78/3 o výmere 41 m², pretože jej dobromyseľná držba ním ako vlastníkom a jeho právnymi predchodcami trvala viac ako 10 rokov, držiteľia sa správali ako vlastníci v dobrej viere, že im dotknutá časť patrí a sú splnené podmienky na vydržanie vlastníckeho práva. Okresný súd Trenčín predmetnú žalobu po jej meritórnom prejednaní zamietol z dôvodu, že v danej veci bolo dokazovaním zistené, že pôvodnými pozemnoknižnými vlastníkmi parciel č. XX/X, P. XX/X, P. XX boli J. K. s manželkou Alžbetou a dcérou Q. K.. Pozemnoknižný vlastník J. K. postavil murovaný plot vysoký 2 m nie za účelom vymedzenia hranice medzi oboma pozemkami, ale preto, aby si chránil súkromie, pričom rešpektoval užívanie skladu dreva a uhlia a verandy nájomníkmi domu č. 111. Z tohto dôvodu bol postavený z časti na parcele č. XX/X. Uvedený vlastník neprikladal právny význam skutočnosti, či murovaný plot bol postavený na hranici parciel č. XX/X a č. XX. Občiansky zákonník v ustanovení § 120 ods. 2 výslovne upravuje, že stavba nie je súčasťou pozemku. Podľa znaleckého posudku pripojeného k zmluve sp.zn. R I 1227/91 navrhovateľ nadobudol okrem domu súp. č. XXX a parc. č. XX aj vedľajšie stavby: sklad a oceľový prístrešok bez pozemku. Ich vek odhadol znalec na základe údajov účastníkov zmluvy na 50 rokov preto, lebo neboli predložené žiadne doklady o ich stavbe. Navrhovateľ odvodzuje dobromyseľnosť držby od svojho vnútorného presvedčenia, že je vlastníkom 41 m² (43 m²) parcele č. 78/3 v rozsahu, ako bola užívaná jeho právnymi predchodcami. Navrhovateľ neuniesol bremeno dôkazu preto, lebo nepreukázal nadobúdaci titul vydržania vlastníckeho práva. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na kúpne zmluvy, predmetom ktorých bol prevod vlastníctva parc. č. XX a v ktorých je uvádzaná jej výmera 172 m² (R I 939/70, R I 792/75, R I 761/78, R I 1227/91). Predmetný rozsudok bol zo strany Krajského súdu v Trenčíne potvrdený rozsudkom č.k. 5Co/817/1997-106 zo dňa 18.03.1998. V odôvodnení svojho rozhodnutia odvolací súd uviedol: "Odvolanie žalobcu je nedôvodné a skutočnosti uvádzané v odvolaní, nemajú vplyv na správne posúdenie veci I. stupňovým súdom. I keď v minulosti mala parcela č. XX väčšiu výmeru, ako je uvádzaná v súčasnosti, k zmene výmery parcele došlo ešte pred rokom 1945 a pri následnom prevode vlastníctva k tejto parcele, nikto nenamietal nesprávnosť výmery i keď vlastník mal možnosť v tom čase domôcť sa nápravy. Súd I. stupňa vykonal vo veci dostatočné dokazovanie a odvolací súd sa stotožnil s jeho názorom, že žalobca v konaní nepreukázal vydržanie vlastníckeho práva k časti parcele č. 78/3 k.ú. I. - zastavaná plocha a to vo výmere 41 m² a z toho dôvodu rozhodol súd I. stupňa vecne správne, keď žalobu zamietol."

3. Uvedené skutočnosti potom súd posúdil podľa § 161 ods. 1 a 2, § 230 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov /ďalej len CSP/. Uviedol, že sa v prvom rade sústredil na skúmanie, či sú splnené všetky podmienky konania na to, aby mohol vo veci konať, a zistil, že tomu tak nie je. V konaní existuje tzv. prekážka veci právoplatne rozhodnutej, ktorá sa v odbornej verejnosti nazýva tiež prekážka rei iudicatae alebo res iudicata a ktorá je neodstrániteľným nedostatkom podmienky konania. Ak by sa teda začalo konanie o veci, o ktorej sa už právoplatne rozhodlo, ktorá sa týka tých istých strán sporu a toho istého predmetu konania, súd takéto konanie podľa § 161 ods. 2 Civilného sporového poriadku s poukazom na § 230 Civilného sporového poriadku zastaví. Podmienka existencie tých istých strán je splnená aj vtedy, ak v konaní vystupujú nositelia práv z rovnakého právneho vzťahu v opačnom procesnom postavení, a tiež vtedy, ak v neskoršom konaní vystupujú právni nástupcovia strán už skončeného konania a totožnosť predmetu konania je daná vtedy, keď ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, na základe ktorých bol uplatnený (t.j. ak je založený na rovnakých skutkových okolnostiach a rovnakom právnom dôvode). Podmienky totožnosti strán sporu a totožnosti predmetu konania musia byť splnené súčasne. Ako vyplýva zo žaloby žalobcu podanej dňa 6.12.2023 a rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 7C/492/1996-64 zo dňa 17.10.1997 o uplatnenom nároku žalobcu už bolo právoplatne rozhodnuté. Konanie Okresného súdu Trenčín sp.zn. 7C/492/1996 sa viedlo medzi navrhovateľom, ktorý je žalobcom v tomto konaní a odporcami 1/ a 2, ktorí sú totožnými osobami so žalovanými v tomto konaní. Totožnosť strán spore je tak splnená. Ako vyplýva zo znenia žaloby žalobcu

a popisu rozhodujúcich skutočností konania Okresného súdu Trenčín sp.zn. 7C/492/1996 žalobca sa domáha totožného nároku - určenia vlastníckeho práva k časti parcely č. XX/X v k.ú. I. (v súčasnosti je táto časť vedená ako parc. č. XX/X v k.ú. I.), pričom aj uvádzané dôvody pre určenie vlastníckeho práva k vymedzenému pozemku sú totožné. Preto mal súd za to, že je splnená aj podmienka totožnosti predmetu konania. Okrem vyššie uvedeného konania vedeného Okresným súdom Trenčín pod sp.zn. 7C/492/1996 bolo medzi totožnými stranami sporu resp. osobami vedené aj ďalšie konanie na Okresnom súde Trenčín pod sp.zn. 12C/582/1998. V tomto konaní na strane navrhovateľov (resp. žalobcov) vystupovali žalovaní v tomto konaní a na strane odporcu (resp. žalovaného) vystupoval žalobca. Išlo o konanie odstránenie časti stavby H. R., ktorá sa nachádza na časti pozemku navrhovateľov v rade 1/ a 2/ zapísaného v LV č. XXXX kat. úz. I. ako parc. č. XX/X - zast. plocha s výmerou 259 m², ktorá časť je označená v geometrickom pláne č. 30704324-129-95 D. M. ako parc. č. XX X s výmerou 43 m². Predmetné konanie sa skončilo uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 6.7.1999, č.k. 12C/582/1998-88, ktorým bol schválený zmierný medzi účastníkmi nasledovného znenia: " Navrhovatelia 1, 2 D. E. C., nar. X. X. XXXX a manželka F. C., nar. XX. X. XXXX a odporca A. B., nar. XX. X. XXXX zriaďujú vecné bremená tohoto znenia: Odporca ako vlastníka stavby H. R., súp. č. XXX nachádzajúceho sa na pozemku parc. č. XX a XX/X k.ú. I. zap. na LV č. XXXX Q. XXXX k.ú. I. sa zaväzuje odstrániť na vlastné náklady v lehote do 31. 5. 2014 časť tejto stavby, ktorá sa nachádza na časti pozemku navrhovateľov 1, 2 parc. č. XX/X zast. plocha o výmere 259 m², ktorej časť je označená v geometrickom pláne č. 30704324-129-95 D. M. ako parc. č. XX/X o výmere 43m², ktorý geometrický plán tvorí neoddeliteľnú súčasť zmiernu, pod následkom výkonu exekúcie alebo výkonu rozhodnutia. Záväzok má charakter vecného bremena a zanikne len splnením povinnosti, ak sa nedohodnú inak. Navrhovatelia 1, 2 ako vlastníci pozemku parc. č. XX/X zast. plocha o výmere 259 m² zap. v LV č. XXXX k.ú. I. zriaďujeme v prospech vlastníka stavby H. R. súp. č. XXX nachádzajúceho sa na pozemkoch parc. č. XX zap. v LV č. XXXX a na pozemku parc. č. XX/X v LV č. XXXX k.ú. I. právo užívať časť pozemku t.č. XX/X označeného v geometr. pláne č. 30704324-129-95 D. M. j ako parc. č. XX/X o výmere 43 m², tvoriace nedeliteľnú súčasť zmiernu. Náhrada za zriadenie vecného bremena je vo výške 10.000,- Sk mesačne splatných vždy do 15. dňa nasledujúceho mesiaca počnúc schválením zmiernu k rukám navrhovateľov 1 a 2. Náhrada za zriadenie vecného bremena sa bude upravovať 1-krát ročne o medziročný nárast inflácie vyhlásený príslušným štátnym orgánom pokiaľ presiahne úroveň 5%, a to vždy k 01. 01. príslušného kalendárneho roka s tým, že prípadný rozdiel od 01. 01. do oficiálneho vyhlásenia výšky inflácie bude povinný odporca zaplatiť v najbližšom termíne splátky bežnej náhrady po tom, čo navrhovatelia 1, 2 zvýšenie náhrady u odporcu uplatnia písomne. Vecné bremeno II. zanikne spolu so zánikom vecného bremena I. najneskôr však dňa 31.5. 2014. Vecné bremeno II. môže zaniknúť aj skôr, pokiaľ sa odporca dostane do omeškania s platením náhrady za zriadenie vecného bremena tak, že bude meškať so zaplatením mesačnej splátky náhrady viac ako 3 mesiace. V tomto prípade sa stane záväzok z vecného bremena I. odstrániť časť stavby H. R. vykonateľným do 3 mesiacov od zániku vecného bremena podľa II. Všetky práva a povinnosti účastníkov vyplývajúce z vecných bremien I, II schválených týmto súdnym zmiernom prechádzajú aj na právnych nástupcov navrhovateľov 1 a 2 a odporcu." Práve z uvedeného rozhodnutia vyplýva, že žalobca sa v prejednávanej veci domáha určenia vlastníckeho práva k totožnej časti pozemku, hoci v konaní 7C/492/1996 je tento pozemok označený ako časť parcely č. XX/X a v prejednávanej veci ide o pozemok XX/X, je jasné, že ide o časť pôvodnej parcely reg. C č. XX/X v k.ú. I., ktorá je zastavaná stavbou vo vlastníctve žalobcu. Preto vzhľadom na existenciu prekážky veci právoplatne rozhodnutej, súd konanie zastavil.

4. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd odôvodnil podľa § 256 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP s tým, že v danej veci z procesného hľadiska zavinil zastavenie konania žalobca, keď podal neskoršiu žalobu, ktorú súd nemôže prejednať pre prekážku veci právoplatne rozhodnutej, čo v zmysle § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku zakladá nárok na priznanie náhrady trov konania protistrane. Nakoľko však žalovaným v tomto štádiu konania žiadne trovy konania nevznikli (žaloba im doposiaľ nebola ani doručovaná), súd im náhradu trov konania nepriznal.

5. Proti tomuto rozhodnutiu podal včas odvolanie žalobca. Uviedol, že vo veci samej objavili závažné zistenia ide o nevedomosť o objektívne existujúcom dôkaze, ktorý nebol predložený v pôvodnom konaní, ide o predloženie dôkazov, ktoré by zvrátili priebeh konania. V pôvodnom konaní existoval dôkaz a to znalecký posudok, ktorý vypravoval D. O.

v roku 1991 pod číslom 074. O existencii tohto znaleckého posudku vedeli žalovaní, pretože bol pripojený ku kúpnej zmluve, ktorou žalovaní získali nehnuteľnosti teraz zapísané na LV č. XXXX pre k.ú. I.. Keby tento znalecký posudok bol predložený súdu

v odvolacom konaní ako som to na pojednávaní žiadal, mám za to, že by konanie skončilo

v mojej prospech. Okrem toho Okresný úrad Trenčín, katastrálny odbor v minulosti neodborne riešili výmer parciel strán sporu. Podľa žalobcu chybou katastra došlo k mylným zápisom na listoch vlastníctva. On nezastavil žiadnych 41 m² z parcely žalovaných, len sa stav jeho parcely vrátil na výmeru 202 m² a zostáva 11 m² a k tomu by sa mal vyjadriť nezávislý súdny znalec. Preto podáva aj sťažnosť na Okresný úrad Trenčín, katastrálny odbor, aby vec odborne prešetril a došlo k náprave. K žalobe žalobca pripojil zameranie parciel strán sporu spoločnosťou 603 s.r.o. D. H., ktoré žiadal vypočítať ako svedka, lebo on všetky zamerania odovzdal inšpekcii D. J., ktorú tiež žalobca navrhol vypočítať.

V pôvodnom konaní boli porušené jeho ľudské práva na spravodlivý proces, súd sa riadne neoboznámil s dôkazmi, ktoré navrhoval predložiť. Je zrejmé, že v jeho prípade súd pochybil a neoprávnene jeho žalobu zamietol. Súd tiež pochybil, lebo svojim nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Súd mal vytýčiť pojednávanie a vo veci samej konať a nie na základe uznesenia konanie zastaviť. Žalovaný 1/ účelovo nepredložil spomínaný znalecký posudok č. 074/1991 D. O., lebo by sa preukázala krivá výpoveď reštituenta a 50% vlastníka predávajúceho, dnes už nebohého B. M., ktorý žalobcu upozornil, že pod nátlakom žalovaného 1/ musel krivo vypovedať, ale vedel

o existencii spomínaného znaleckého posudku, lebo bol jeho súčasťou a bol vyhotovený

na základe jeho výpovede a informácií. Ďalej vo veci krivo vypovedala aj žalovaná 2/, ktorá tvrdila, že múr nie je hranica. Týmto konaním žalovaný 1/ dostal do omylu Okresný súd Trenčín aj súd odvolací, ktorý potom vyhlásili rozsudok, ktorý je justičným omylom a preto je dôvod, aby sa na základe CSP malo rozhodovať znovu a nemala by platiť premlčacia doba. Žalobca upozornil, že v odvolaní v uvedenom konaní žiadal, aby si súd zadovážil spisy týkajúce sa nadobudnutia vlastníckeho práva k pare. č. 78/3 práv. predchodcami odporcov 1.a 11. teda B. M. a vtedajším čl. Štátom v správe Obvodného úradu v Trenčíne predovšetkým ocenenia spisu týchto nehnuteľností /dedičské spisy/ a tiež ocenenia ku kúpny m zmluvám z 06.11.1991 a 14.11.1991 registrované pod č. RI 2730/91. Odvolací súd jeho návrhu nevyhovela a čím ho veľmi poškodil. Tieto listiny by preukázali jeho nárok

na vlastníctvo k parcele č. XX/X. Má za to, že podľa vtedy platných právnych zákonov aj terajších platných zákonov súd konal v rozpore s nimi, teraz by to konanie bolo kvalifikované ako ohýbanie práva. Súd nevykonala navrhované dôkazy a dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Žiada, aby súd svoju chybu opravil a odstránil. Nie je možné správne a spravodlivo posúdiť tak technicky a odborne ťažkú vec ako je tento prípad, ak to neprešetrí nezávislý súdny znalec z oboru stavebníctva, geodézie, kartografie, katastra a histórie. Preto sa domnieva, pokiaľ súd nepristúpi k znaleckému posúdeniu stavu, tak boli porušené všetky moje ľudské práva na spravodlivý proces. Má za to, že dostatočne preukázal na dôvody, aby sa súd zaoberal jeho žalobou a preukázal aj naliehavý právny záujem. Navrhol preto, aby odvolací súd po vykonanom dokazovaní vrátil vec na nové konanie na Okresný súd Trenčín a vyhovel jeho žalobe.

6. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 CSP v rozsahu a z dôvodov odvolania žalobcu, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a contrario, a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdiť.

7. Žalobca sa podanou žalobou domáha určenie, že je titulom vydržania výlučným vlastníkom pozemku parcela č. XX/X zastavaná plocha o výmere 41 m² v k.ú. I. /pre bližšie zdôvodnenie žaloby viď. bod 1. odôvodnenia tohto rozhodnutia/.

8. Súd prvej inštancie zistil, že žalobca v rovnakom procesnom postavení žaloval už predtým žalovaných 1/ a 2/ o určenie svojho vlastníckeho práva k pozemku parcela č. XX/X zastavaná plocha o výmere 41 m² v k.ú. I. titulom vydržania. Konanie bolo vedené Okresným súdom Trenčín pod sp. zn. 7C/492/1996. Okresný súd Trenčín predmetnú žalobu po jej meritórnom prejednaní zamietol z dôvodu, že navrhovateľ neunesol bremeno dôkazu preto, lebo nepreukázal nadobúdaci titul vydržania vlastníckeho práva. V uvedenom konaní žalobca tvrdil, že vydržal vlastnícke právo k predmetnému pozemku, pretože

dobromyseľná držba tohto pozemku ním a jeho právnymi predchodcami trvala viac ako 10 rokov, držiteľia sa správali ako vlastníci v dobrej viere, že im dotknutá časť patrí a sú splnené podmienky na vydržanie vlastníckeho práva. Skutkové okolnosti, ktorými žalobca odôvodňoval svoj uplatnený nárok /vid'. bod 2. odôvodnenia tohto rozhodnutia/ boli v podstate totožné s tými, ktorými odôvodňuje svoju žalobu, o ktorej sa vedie toto konanie.

9. Súd prvej inštancie potom napadnutým uznesením konanie o žalobe žalobcu zastavil podľa § 230 v spojení s § 161 ods. 2 CSP pre neodstrániteľnú vadu podmienok konania, ktorú tvorí prekážka veci rozhodnutej, právoplatný rozsudok Okresného súdu Trenčín č.k. 7C/492/1996-64 zo dňa 17. októbra 1997, ktorým už bolo o rovnakom nároku žalobcu medzi rovnakými stranami sporu rozhodnuté.

10. V zmysle § 230 CSP ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.
11. V zmysle uvedeného zákonného ustanovenia právoplatné rozhodnutie súdu vo veci samej zakladá prekážku rozhodnutej, rozsúdenej veci /prekážka res iudicata/, ktorá je neodstrániteľným nedostatkom podmienky konania /§ 161 ods. 2 CSP/. Raz právoplatne rozhodnutú vec nemôže súd znova prejednať a rozhodnúť. Ak je napriek tomu podaná opätovne žaloba v totožnej veci, súd musí pre prekážku rozhodnutej veci konanie o takejto žalobe bez ďalšieho zastaviť.

12. Ako správne uviedol v napadnutom rozhodnutí súd prvej inštancie totožnosť veci v zmysle vyššie uvedeného je daná totožnosťou strán sporu a totožnosťou predmetu konania. Totožnosť strán sporu znamená, že v konaní vystupujú rovnaké osoby ako v skoršej, právoplatne rozhodnutej veci, a to bez ohľadu na ich procesné postavenie, t.j. rovnaké osoby môžu podľa novej žaloby vystupovať v konaní v opačnom procesnom postavení /žalobca – žalovaný/ ako v pôvodnom konaní. O tie isté osoby ide aj vtedy, ak v konaní vystupujú právni nástupcovia strán už skončeného konania /napríklad dedičia, postupník pohľadávky a podobne/. Totožnosť predmetu konania je daná vtedy, keď ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, na základe ktorých bol uplatnený (t.j. ak je založený na rovnakých skutkových okolnostiach a rovnakom právnom dôvode).

13. Zo zhora uvedených skutočností je aj podľa odvolacieho súdu celkom zjavné, že rovnaký žalobca proti rovnakým žalovaným – teda totožné osoby, dokonca v totožnom procesnom postavení, uplatňuje terajšou žalobou rovnaký nárok ako si už uplatnil skoršou žalobou, ktorá bola prejednaná a bolo o nej meritórne rozhodnuté v konaní vedenom na súde prvej inštancie pod sp.zn. 7C/492/1996. Žalobca sa tak novou žalobou proti rovnakým osobám opätovne domáha určenia svojho vlastníckeho práva k totožnému predmetu a z totožných dôvodov. Prejednaníu a rozhodnutiu o jeho novej žalobe však v zmysle § 161 ods. 2 CSP bráni prekážka veci rozhodnutej, ktorú tvorí právoplatný rozsudok Okresného súdu Trenčín č.k. 7C/492/1996-64 zo dňa 17. októbra 1997. Tento nedostatok podmienok konania nie je možné odstrániť a preto muselo byť konanie o žalobe žalobcu zastavené. Odvolací súd preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

14. Na správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o zastavení konania o žalobe žalobcu pre prekážku veci rozhodnutej nič nemenia ani odvolacie námietky žalobcu, že v konaní vedenom na súde prvej inštancie pod sp.zn. 7C/492/1996 /v ktorom bol vydaný právoplatný rozsudok tvoriaci prekážku veci rozhodnutej/ neboli vykonané všetky dôkazy, ktoré navrhoval, žalovaní svojimi klamstvami uviedli konajúci súd do omylu, nebol riadne zistený skutkový stav a podobne. Všetky uvedené skutočnosti mohol žalobca v uvedenom konaní uplatniť vo forme riadnych, či mimoriadnych opravných prostriedkov proti rozsudku súdu prvej inštancie č.k. 7C/492/1996-64 zo dňa 17. októbra 1997. Dnes však už nič nemôžu zmeniť na tom, že uvedený rozsudok je právoplatný a vytvára prekážku veci rozhodnutej pre uplatňovanie totožného nároku žalobcu založeného na totožných dôvodoch proti rovnakým osobám.

15. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešným žalovaným 1/ a 2/ patrí nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi. Žalovaným 1/ a 2/ však žiadne trovy odvolacieho konania preukázane nevznikli a preto odvolací súd rozhodol tak, že žalovaným 1/ a 2/ náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

16. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).